

GORÉ SRCA

V J E R S K I T J E D N I K

GOD. III.

ZAGREB, 21. OZUJKA 1948.

«Ponizao je sam sebe
postavši postulaš' do
smrti, da smrti na
križevu.

Iz Poslanice
na Cvjetnu nedjelju

BROJ 11

SNAGA KRISTOVA GROBA

Albreht Dürer (Direr) bio je glasoviti slikar i rezbar. On je u drvu majstorski i živo izrezbario jednu potresnu zgodu iz mukotrpnog života Isusova. Na kamenoj grupi sjedi trnjem okrunjeni Spasitelj. Duboko se svinuo, do koljena pognuo. Rubom je djelomično zastro liee, ali tako, da se vidi, kako iz njega izbjija teška bol.

Isus imade trnjem okrunjenu glavu, grčevito je rukom podbočio lice, noge su Mu natekle, razderane strašnim udarcima bježeva, koljena je podignuo i grčevito jedno utisnuo u drugo; sve je to tako, da nas duboko u dušu dira ova slika. Cijevka neizmjerne boli. Ipak je to bio samo početak Njegovih jada, same krvavi uvod u neizreco bole razapinjanje na križu.

Isus je trpio strašne muke na tijelu i duši. Trpio je na svim udovima svoga tijela: Njegova glava je bila probijena s više velikih, slijatih trnova; ruke su Mu i noge bježevine; leđa savijena pod tretatom križa; dlanovi i stopala probodenici četrim čvlima. Oči su Mu gledale srditi lica i gnjevom nabujale obraze svojih neprijatelja. Njegove su uši slušale kletve i poruge na Boga. Njegov je jezik izgarao od žude. Njegova su osjetila i udovi tenu u vatrenom moru bolova i jadu.

A što je istom Spasitelj osjećao na Križu svojim veoma tankootinim srcem, sa svojom prenenjem dušom! Kako li je tek bolno morao dirati kraljicu nad svim kraljevima onaj prezir i ona nezahvalnost svijeta!

Kad je Spasitelj ispij kafez trpljenja do kraja i umro, skinuše plemeniti muževi tijelo Gospodinovo i položile ga u krilo Njegove Majke. Još prije nego se spustiće pre sve neće noći, krenula je značajna povorka, u kojoj su smrtni ljudi ponijeli besmrtnoga Gospodara prema grobu.

Još nikad nije nitko veći od Njega umro, a ipak, kako je bio siromašni sprovod! Još nikad nisu većeg bogataša ponijeli u grob, a ipak Njegovi nisu bili ni ubrusi ni platna, u koja je bilo umotano Njegovo tijelo! I položile ga mrtva u tudi grob!

Zatvorimo se samo jedan čas u taj grob! Kako je tamo i tlu u njemu! Koja li samoća! Isus je rekao: »Ja sam život i uskrnsuće, a sada je tu osamljen: slijep, nijem, gluhi! Sada spava junak nakon svoje gorostasne borbe s grijehom! Sada počiva knez neba nakon svoga cijelog krvavoga putovanja na zemlji! Zatvorio je oči, čiji je jedan jedini pogled obratio Petru. Zatvorio je one oči, koje su kao bljesak pograde i zastrašive grijesnike. Ugasile se oči, koje su bile ogledalo nestraživo visokog duha i jedne čudesno prepune duše. Ne miču se više

usta, koja su znala tako divno govoriti i šutjeti. Zanijemile su usne, iz kojih su telesne riječi vječnog života. Ukočile su se ruke, koje su tolike bolesnike ozdravile, toliku djecu blagoslovile.

Lijepo i dubokounimo kaže Apostol: »S njim (Kristom) smo pokapani po krštenju, po kom smo umrli grčevje. Po krštenju treba da umremo i budemo pokapani grčevju i grješnim nasladama. Mrtvi Krist iz groba nam propovijeda, da svjetu umremo, a Bogu živimo. I ta je nijema propovijed Raspetoga i u grobu ležeciga Krista prodornja, nego propovijedi svih živih propovjednika»

Križ i grob Kristov nas opominju, da se u sebe zadubimo, a svijetu odrečemo, jer siromaštvo, trpljenje i smrt Kristova nas obogaćuju, a bogatstvo svijeta osromušuje naš unutarnji duhovni život. Trpljenje i smrt Kristova jest plod Njegove ljubavi prema nama, koja uključuje u sebi vječni život. U Kristu je ljubav, koja stvara i postoji ne samo u životu, nego još i u smrti, dapače poslije smrti još više, negoli u životu. Zato je mrtvi Krist naš život i ljubav naša, koja nas prenosi s obala smrtnoga života na obalu vječnoga kraljevanja s Kristom, pobjednikom života i smrti.

OKRUZNICA O LITURGIJI

Liturgijska godina

Liturgijska je godina velepoisla slave Božje. Nju pjeva cio puškršćanski nebeskom Ocu po Isusu Kristu, našem svudjelinom zagovorniku i pomirljitu. Ali nas Liturgija i potiče, da uvijek gledamo sve više upoznati Spasitelja te ga nastjeđujemo.

Imam pisaca, koji prevareni krovni mistikom vele, da ne valja u bogoslužju uzeti u obzir „Krist historijskoga, nego pneumatičkoga ili proslavljenoga“. Oni tvrde, da su vjernici u svojim pobožnostima kao zbacili Krista s prijestola time, što su zanemarili Kristova slavnoga, koji živi i kraljuje u vječnosti i sjedi s desne Očeve, a uveli Krista, kako je boravio na zemlji. Neki su tako daleko pošli te su tražili, da se uklope propela iz kršćanskih hramova!

To je proti zdravoj nauci svih crkvenih Naučitelja. »Vjeruj u Krista, rođena u tijelu, pa ćeš doći do Krista, rođena od Boga, Bogu kod Boga. Sveta nam Liturgija pokazuje čitavoga Krista u svim prilika života; onoga, koji je Riječ Vječnog Oca, koji je rođer od Djevice Majke, koji nas uči istinu, koji liječi bolesnike, tješi tužne, koji tripi i umire, ustaje od mrtvih, kraljuje u nebu, šalje nam Duha Svetoga, koji napokon živi u svojoj Crkvi. »Isus Krist i jučer je i danas isti i u vječnosti“ (Hebr. 13, 8).

Liturgija nas potiče, da nastjeđujemo Krista i slušamo Njegov nauk, da ideemo na Njega, dobrim Pastirom. Ona nam pokazuje Isusa, kao Spasitelja, temelj naše svetosti i Glavu Mističnog Tijela, kojega smo mi živi učili.

Jedno od najglavnijih kršćanskih ostajstava je Isusova muka i smrt. Stoga dolikuje, da Crkva to ostajstvo osobito ističe i stavlja ga u središte bogoslužja, gdje je Euharistija. Jer nam euharistijska Žrtva svakim danom doživlje u pamet baš to ostajstvo, a sveti su sakramenti usko vezani uz Križ Kristov.

Liturgijska godina nije samo puška i hladna uposnena na ostajstva, koja su se zbila u prošlo davno vrijeme. To je sam Krist, koji nadalje živi u svojoj Crkvi, koji nastavlja dobro činiti, kao što je činio za svoga smrtnoga života. Ona su ostajstva po nauci katoličke Crkve uvijek kao nazočna, i uvijek djeluju, jer su primjer, koji potiče na kršćansku savršenost. Ona su vrelo milostib zasluga Kristovog i Njegova zagovora, ona su uzrok našeg spasenja.

Evo čovjeka!

Izranjen, u skeletnoj haljinji i u trnovim vijencem na glavi, takav stoji, Spasitelju, pred razbezjeljnim narodom.

Udarali su Te i pijuvali Ti u lice; rugali Ti se i uživali u Tvojoj muci. Ponizanjem i patnjama htjeli su da Te uvrijede i smrti su Tvoju tražili, da Te zauvijek uniše.

A Pilat, jer nije našao nikakove krvnine, koju bi Ti učinio, pokaza Te narodu i reči.

— Evo čovjeka!

Sine Božji, prolazio si svjetom kao čovjek, da Te upoznamo i da Ti se publimo. Ti, gospodaru svih života, primio si siromaštvo i muke čovjekove sudbine, ali uzeo si na se i najboljnju žrtvu, osudu, koju dižu na Tebe zlatuti.

Donosio si samo dobro, a vraćaju ti zlom. Došao si, da nam otvoris nebo, koje smo izgubili, a vidio si pakao duša, gdje vlasta mržnja.

I nisi se branio protiv optužaba, kojima Te obušas, jer si poznavao bledu ljudskih kleveta i laži.

Nisi se opirao udarcima, jer slijepi ne vide, koga udaraju.

Primio si trnovi vjenac, krunu patnje na zemlji. Pustio si, da Te vode nepristupljivi i sutio si, kada Te dočekaste smijehom okrutnosti.

Kada se tužimo na nepravde, pogledajmo Tebe, izmučeni Isuse.

Kada nas bole naše boli, sjetimo se Tebe, Izranjeni.

Kada bismo zeljeli da krikom olakšamo svoju srdžbu, pomislimo, kako si Ti šutio na sve uvrede, na sve boli.

— O, najveći, najpotresniji primjeru trpljenja i ljubavi!

— O, nedostignu žrtvu neznanja i tvrdoće ljudi!

Zidovski vojnici klečali su pred Tobom, Isuse, da Ti se narugaju, oni se poklonjaju Tebi, da se zavare i pozdravile Te kao kralja.

Narodi kleče pred Tobom, Isuse, i klanjaju Ti se vježkovima.

— Evo čovjeka! — uzvikuje Pilat, a mi Te pozdravljamo u zahvalnosti i susama.

— Zdravo Kriste, zdravo naš kralju!

Jer je dakle Majka milosrda, život, slast i ufanje naše, treba da Njogu vamimo svu, koji užidimo i plaćemo u ovu suznoj dolini te da povjerimo njezinu zaštiti sebi i sve svoje. Ona, Majka Spasiteljeva, bila je prisutna kod svete Žrtve na Kalvariji. Tu pod križem smo je dobili za Majku. Ona nas uči sve kreposti. Ona nam daje svoga Sina, a s Njim sve, što trebamo.

Ovako stupaju svake godine liturgičkim putem, potaknuti sv. Crkvom, koja nas vodi ku svetosti, te ojačani pomoći i zagovoru svetih, osobito Neoklanjane Djevice Marije pristupimo Velikom Svećeniku, da s Njim živimo i osjećamo te uzmognemo po Njemu prodrjeti u unutrasnju zastoru (Hebr. 6, 19) i ondje se klanjati nebeskom Ocu na sve vježke.

To je i svrha svete Liturgije: dati nam sve, što trebamo za svetu Žrtvu Sakramenta te za ostalo bogoslužje, da se tako naše duše sjedine s Kristom, da po božanskom Spasitelju postignemo svetost, da bude Krist proslavljen, a po Njemu i u Njemu Pre-svetu Trojstvo: Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetom!

Veliki petak

Najžalosniji je dan u crkvenoj godini. U znak duboke žalosti misnik obućen u crno odijelo bacše se nižeći pred oltarom licem dolje okrenutim. Onda ustaje i čita proročanstvo pro-roka Habukuka: »Gospode, ja sam zamjetio Tvoj glas i prestrališ se veoma. Ti ćeš vijsjeti sredini između dva čovjeka. Pogledaj, moja je duša žalosna i puna tjeskobe; Gospode, spomeui se svoga milosrđa!«

Potom čita iz Moisija mjesto o vremenom janjetu, koje je prilična uskršnjeg Janjetina Krista, koji se žrtvovačko našao na Veliki petak (Izd. 12, 1–11).

Iza toga nam opisuje Evandželje Ivana novo crvenu muku Isusovu, koju je Ivan vlastitim očima gledao. Na Masi-novu brdu trpi Isus smrtnu muku, znoji se krvavim znojem. Izdan je od Jude u hrvacev. Pred velikim vlijecem svečano izjavljuje: »Ja sam Sin Božji!« A odgovor je bio: »Zaslužio je smrt. Počinje Veliki petak. Isus je bijeavan, trnjem okrunjen, izrugan i poluhulen, na križ razapet. I sada vidi na križu. Još izgovara posljedne riječi: »Svršeno je! Oče u Tvoje ruke predajem dub svoje. Prekloni glavu i izdahn.«

Postje ovih strašnih događaja, koji su se zbog naših grejih odigrali, što može drugo misnik, nego skrušeno moliti za grješnike cijelog svijeta. I doista milo deset molitava i to: za cijeli katolički crkvu; za Svetoga Oca; za sve biskupe; za svecenike i sve katolike; za vladare svijeta; za one koji se sprejamaju na sveto krištenje; za siromaštine; bolesne i nesretnice; za žalutante i sve odijeljene od katoličke Crkve, za Židove; za sve pogane. Kod svake molitve sagibjeli koljeno, sano kod molitve za Židove ne jer su se oni na Veliki petak rugali Isusu i pred Njim sagibali koljeno govorile poručivo: »Zdravo, kralju židovskom!«

Isus je umro na križu. I misnik otkriva raspelo pokazujući tri puta sve jačinu glasom Krista na križu: »Evo dvoj križa, na komu vidi Krist. Dodite i poklonimo se!« Svecenik i svi poslijepodne tri puta poklepujući pred križem, položenom pred oltarom, i iskazujući mi počast i ljub' ga. A kor pjeva predstavljajući Krista kao Šivoga, gdje se tuzi na puši: »O moj put', reci mi, što sam ti učinio! Ili čam sam te ražalostio, na si me na križ raspeo? Izve sam te iz Egipta, hrano manom u pustinji, uveo u obecanu zemlju, vodio četrdeset godina, proveo kroz Crveno more, da vidi u pecine, a ti si me u znak zahvalje žurju i octom napolo i kopljem si probo klobu Spasitelju svomu.«

Sto mi nezahvalnici možemo odgovoriti na sva dobročinstva, koja nam je Gospod dao, nego vapidli Gospodinu: »O sveti Bože, sveti, jaki, neumrili Bože, smiluj nam se!«

Počinje žalobni pogreb. Svecenik u svečanoj procesiji, obućen u crno ruho, prvi puta s križem na početku procesije polazi k oltaru, gdje se čuva Presveti i donosi Krist na glavni oltar. Misla je Veličkoga petka, koja i nije prava Misla jer nema pretvorbe. To je jedini dan, kad se nigdje ne stazi sv. Misla. Krist je naime na taj dan prinoši krvnu žrtvu na Križu, zato se ne služi nijedna nekrvna Misla. Stuži se misnik s posvećenom hostijom na Veličkog fiktivtara. Nju podiže i pokazuje vjernicima i odmah se priešćešće. Drugu posvećenu Hostiju na Veličkog četvrtak stavlja u pokaznicu i nosi u pravljiveni Božji grob, gdje ostaje do Veličk sobote, do uskršnjice. I križ je Kristov u tom grobu, ali je glavno Presveti t. j. na križu žrtvovani naš Spasitelj, a sada žrtva prema prilikom kruška, u grobu na Veliki petak.

Kad su misionari došli na otok Grönland, da propovijedaju sv. vjeru tamnošnjim stanovnicima Eskimima, nijesu ih oni htjeli nikako slušati. Napokon im počeće govoriti o muci Isusovoj. To su pratili s velikim zanimaljanjem. I kad je misionar svršio, povikaše u jedan glas: »Pripovijedaj nam to još jednput!«

Razmišljajmo i čitajmo i mi ponovno i ponovno, što je Isus za nas i naše grejne prepatio na Križu, da za ljubav prema Njemu lakše snesimo svoje boli i nevolje i čuvamo se grejha! To neka nam bude odluka na Veliki petak, dan smrti našega Spasitelja na Križu.

APOLOGETSKI KUTIC

Bog je nepromjenljiv

Covjek i sve oko covjeka neprestano se mijenja. Od djeteta se razvije u zreli muškarca. Od muškarca u napono snage s vremenom postaje oronuli starac. S vremenom se neuke dijete razvije u glasovitu učenjaku. Od pustopasnja mladića postaje plenitni značajni siromana veliki bogataš. Ali i od bogatista siroman. Od velikog učenjaka postaje pod stare dame djetinasti starac, koji već jedva i suvišno govoriti. Mijenjanju se dusevine i tjelesne moći. Čas gušimo svojstva, koja smo već imali, čas opet dobivamo druga, kojih nismo imali.

Tako je i kod životinja. I kod bilja se neprestano zbijavaju promjene. Pu-poljak se razvija u cvjet. Cvjet u pudi. Končano i plod i stabljika padnu na zemlju i postaju zemlja. I neživom prirodnom vlastu zakon promjenljivosti. I tvrdi kamenje i gornje pecine razara zub vremena, rusi ih i otvara. Svuda postepeno i nezauzavana nestaje ono, što je postojalo, a nastaje novo, čega još nije bilo.

Samo Bog je nepromjenljiv. On jedini ostaje uvijek isti. Nit se mijenja sam, nit mijenja svoje odluke. Objavio nam uči: »U koga (Boga) nema promjene, ni sjene mijenje!« (Jak. 1, 17). »Božji nije kao čovjek, da se mijenja« (Mojs 23, 19). »Ja sam Gospod i ne mijenjam se« (Mal. 3, 1). Sv. Pavao opisuje nepromjenljivost vrlo slikovito: »Ti si, Gospode, u početku osnovao zemlju, i nebesa su djela ruku Tvojih. Ona će proći, a Ti ostajesi, i sve će ostarijeti kao hajmina, i savit će ih kao kabanici, kao hajinu, i izmijenit će se Ti si Onaj isti u Tvojih godina ne će nestati!« (Hebr. 1, 10–12). Nebesa će se na svjetsku svijetu promjeniti, a promjenjući se svemir Božja izvesti s tolikom lakoćom, kako što čovjek u ljetu s lakoćom skida zimska odijela i uzima lako, jetren. Sve će u svemiru ostarijeti. Ljudi ostarije kao fišce u jeseni, jer nemaju više životne snage u sebi. Ostarije je i mrtva priroda, jer ne će veći imati svrhe, kao što je zastarjela zimska kabarica, kad je nastupilo žarko ljeta. Na svjetsku će svijeta prestati ovaj i ovakav ljudski život, a promijenit će se u drugi, bolji, prekogrbov život. Jer je čitave veličebne stvari stvaran za čovjeka, da bude čovjek učitelj o Bogu, to će s promjenom biti i dobro.

Svaku večer, kad se gospoda Marija vraćala sa šetnje sa svoje petero djece, zaustavala se nekoliko časaka na raskrsču, goje se dize veliko drveno raspelo, žalobno u svojoj starosti i dirjivo s bolnim liceom Krista. Dok su se četiri dječaka igrala nedaleko, njihova sestra Milica žurila se da savije kitu poljskog cvijeća, koju bi postavila na podnožje raspela. Zatim bi klekla, sklopila ruke i licem uzdignutim prema Učitelju pomolila se:

»Učitelju, ti znaš sve, ti možeš sve... Neka se uvijek vrši volja tvoja!«

Jedne večeri, dok se ona ovakvo molila, jedna djevojčića, koja je prolazila, promatrала ih je začudeno. Ona je vidjela raspelo različitih oblika i veličina, ali se nežnij pogled nije nikada dulje zadržao na njima. Misila je, da to služi samo za ukras. I ne sjeća se, da je ikada vidjela koga, da je klečao pred njima.

Tko je konačno onaj mučenik na križu, i što su mu ona gospoda i djevojčica govorili?

Dosavrši kući Eva se došulja da majčin krevet i postavi joj pitanje, koje ju je zanimalo. Majka odgovori, da ne zna.

»Jesi li pitala oča?«

»On je slegao ramenima... Oh! Tko će mi to reći?«

»Zašto se toliko mučiš, Eva? Pusti me da optočimem malo. Znaš da sam bolesna, pusti me...«

Jadna je žena slabo provela tu noć.

piti i promjena u čitavom svemiru. Novi i promjenjeni ljudski život će biti razlogom, da nastane promjena i novost u čitavom svemiru. Sve se, dakle, u svemiru mijenja i promjeniće se, same Bog ostaje uvijek isti.

Što kaže naš prirođeni razum o Božjoj nepromjenljivosti? Bog je beskrajno savršen. U Njemu su sva savršenstva bez kraja i konca. On ne može niti primiti, čega već ne bi imao, ili izgubiti nešto, što ima. Kod Njega, dakle, ne može nastupiti promjena. Kad bi se Bog mogao promjeniti, t. j. neku savršenosť izgubiti ili pak novu dobiti, to bi značilo, da je nesvršen. Kao i svia druga stvorena bića. Sam, dakle, pojam Boga, pojam najsvršenije biće, uključuje u sebi posjedovanje oduvijek svih savršenosti, koje narav spadaju Radu toga je kod Boga isključivo svaka promjena.

Bog je odvijeka u svojoj naravi spoznat i točno predviđao sve stvorove, što će se ikada u svemiru pojaviti. Odvijeka je odlučio, što će i na koji način, u vremenu izvesti. Prema tome se sve promjene, što se u svemiru zbijavaju, događaju po savršeno spoznaju i određenoj osnovi Božjoj. Sunce ostaje isto bez obzira, da li smo na nj postavili više ili manje prema njemu, bez obzira da li smo mi sami na suncu, ili smo se povukli u bljud. Tako i Bog ostaje isti unatoč svim promjenama, što se događaju u svemiru.

Spasitelj Isus Krist je rekao: Nebo i zemlja će proći, ali tječi moje ne će proći (Mt. 24, 35). Riječi Božje ne-promjenljive, kao što je nepromjenljiv i sam Bog. Spasitelj nas upozoruje, neka ne uživamo preko mjere u praznatom svijetu, već treba da ljubavljivim češnjem za vječnim i nepromjenljivim Bogom, koji je naša najviša i konačna svrha. Za više sasvim stvorenje! Gore sreća!

L. J. AGASSIZ O SVEMIRU

Svaccarski prirodoslovac Ludwig Johann Agassiz piše: »Svemir je objava jedne baš tako moćne i kopljene misli, on je dokaz jedne baš tako beskršljive i mudre dobre. Svemir je najjačanjji dokaz za postojanje jednog osobnog Boga, prvoj stvoritelj svihi stvaru, upravljači cijelog svijeta, dječitelj svađa dobra.« (Ober fossile Fische I, 171)

PODLISTAK

Raspelo na raskršću...

Svaku večer, kad se gospoda Marija vraćala sa šetnje sa svoje petero djece, zaustavala se nekoliko časaka na raskrsču, goje se dize veliko drveno raspelo, žalobno u svojoj starosti i dirjivo s bolnim liceom Krista. Dok su se četiri dječaka igrala nedaleko, njihova sestra Milica žurila se da savije kitu poljskog cvijeća, koju bi postavila na podnožje raspela. Zatim bi klekla, sklopila ruke i licem uzdignutim prema Učitelju pomolilla se:

»Učitelju, ti znaš sve, ti možeš sve... Neka se uvijek vrši volja tvoja!«

Jedne večeri, dok se ona ovakvo molila, jedna djevojčića, koja je prolazila, promatrala ih je začudeno. Ona je vidjela raspelo različitih oblika i veličina, ali se nežnij pogled nije nikada dulje zadržao na njima. Misila je, da to služi samo za ukras. I ne sjeća se, da je ikada vidjela koga, da je klečao pred njima.

Tko je konačno onaj mučenik na križu, i što su mu ona gospoda i djevojčica govorili?

Dosavrši kući Eva se došulja da majčin krevet i postavi joj pitanje, koje ju je zanimalo. Majka odgovori, da ne zna.

»Jesi li pitala oča?«

»On je slegao ramenima... Oh! Tko će mi to reći?«

»Zašto se toliko mučiš, Eva? Pusti me da optočimem malo. Znaš da sam bolesna, pusti me...«

Jadna je žena slabo provela tu noć.

Andeo s kaležem

»Krst u vrtu getsemanskom, predmet je mnogih starih elika, rezbarija u drvu i kipova, fakiesannah u kamenu. Krst je zadubljen u molitvu, a kroz vrata ulaze krvnici i vojnici. On ih ne vidi. Njegov je pogled upravljen anđelom, koji mu pruža kalež.«

Tko u teškim časovima samo u ljude gleda, koji su mu bol manjeli, ostati će bez utjeha i bez mira, ali tko usred patnja i iskušenja svoje oči uporno upravlja i iskušenja, da patnje unoze ljevitivo i spasenje protudjevanje, umoranju našu slabost i opasnost, koja često proizlazi iz nas samih. Tko biva ponizan, taj neka ne grdi onoga, koji ga ponizuje, nego neka upravi pogled u anđela, koji mu pruža kalež bola.

Potrebno je razmislići o smislu patnje i o blagoslovu, koji donosi, strože se ispitati, a tada će se osuditi na teže oduljuti raznosti tude grijeha. Tačko preokret u navikama je od već važnosti, nego razmišljanje o tduj surovosti.

Tko prijevarom izgubi svoj imetak, taj mora paziti, da mukom jadičkovom i mrmljanjem ne dokaže, koliko i suviše drži od onoga, što molci mogu izgristi i hridi izjesti. Bolje je, da pita se, koliko je osloboden od niske strasti, koju čovjeka navodi, da izda svoje najbolje pobude.

Tko žanje nezahvalnost za dobročinstvo, ne smije užurjanom riječima svoje razfarjanje iskazivati, a još manje odlučiti se, da ne pomogne više nikoga. U takovom slučaju moramo ispitati svoju sukriniju u nezgodnom postupku i duševnom raspoloženju, koje je moglo dovesti do nezahvalnosti, a ujedno biti zahvalni pravovremenom saznanju, da od rođenog u prahu ne možemo tražiti ono, što nije od ovoga svijeta.

Ne možemo li shvatiti razlog kaleža, koji nam andeo pruža, tada odano župljenje? Ništa nije besmisleno i besplodno, što u tomu duhu primanja i trpinja, i tko mirno prima patnje, pa ma boli i neshvatljivo teške, pokorava se istini, da je sve od Boga dopušteno, što ne na zemlji zbijva, toče će najteže muke, koje dolaze od čovjeka, tisuči blagošlovjene, a duboko će shvatiti Boga. Sina Božjeg i život ljudske.

Što je sva znam. Neki ga čekaju, zastane, ali na negovarenje Eve nastavi: Neki ga čekaju mole za koje čudo. To su nemoguće stvari, ali kažu, da ih Raspeti ispunji onima, koji u njih vježuju.

»Hvala vam doktore. Stanje se bolesnice sutradan pogoršalo.«

Kad je doktor došao, morao je saopćiti, da je izgubio svaku nadu... i odozgo, da a se nije ni okrenuo.

Eva nato izade, da izvrši nakamu, koju je cijeli i zaokupila. Kad je mala Milica radila, ubere i ona jednu kitu poljskog cvijeća, postavila ga na križ i klekne sklopjenim rukama, očima udignutim prema Kristu, župljenje.

»Raspeli! Ja tebe jedva poznam... Ja o tebi znam samo ono, što mi je doktor jučer pritočio... Tako malo... No ipak dosta, da ti upravim jednu mojbu. Ako me možes čuti, čuj me... Majka mi umire... O, Raspeti, o tebi mi je doktor pritočio, da si jako dobar i da možeš učiniti čudesu, ozdraviti mi mamu... Ozdravi je, a svaki put, kad prođem blizu kojeg križa, upravi mi i mogući, ozdrav mu.«

S njezinih očiju kane suza. Njezin andeo čuvalo je zatjeljeno. Tu je po-kuplo i poklonjeno svome Gospodaru, jer je Eva, kad se vratila kući, našla svoju majku, gdje mirno spava.

Sutradan se bolesnica počela oporavljati...

Ako nadlete katkada na koji križ okičen od nepoznate ruke, pomislite na malu Eva, i na to, kako je ona upoznala Raspetoga.

Čitat s Crkva

CVJETNICA

21. III. 1948.

Danas se u crkvi blagoslovjavu grančice i obavljaju s njima procesiju na uspomenu svecanog Isusova ulaska u Jerusalim, kad je narod bacao pred Isusa zelene grančice i prostirao odjela po putu, kuda je prolazio. Narod je udruženjem vikao: "Hosana sinu Davidovu, blagoslovljen, koji dolazi u ime Gospodinje!"

Treba da i mi pobožno prisustvujemo procesiji s grančicama u rukama, da tako Isusa počastimo i proslavimo. Ujedno da izmislimo zaštitu tijela i duše, Blagoslavene grančice treba da kasnije čuvamo u svojim kućama, da nas i naše domove Gospodin blagoslov i očuva od svake nesreće.

Procesiju kreće Izvan crkve, a kad se vraća, nade svećenik vrata zatvorena, na uspomenu, da je zbog grjeha Adamova bilo nebo zatvoreno. Isus je došao i smrku na križu otvorio nebo. Zato svećenik udari tri put po vratima i vrata se otvore. Sada počinu sv. Misu.

U uvodu moli svećenik pomoć od Gospodina protiv vlastitih napasti i grjeha, koji navaljuju na nas: "Gospodine, ne ustigni pomoći svoje od mene, pođiti mi na obranu. Spasi me od ralja lavovskih i od rogova bilovljevin, mene nevoljnika". Ovakvo treba da molimo i uzdišemo Gospodinu, kad god smo u napasti.

U molitvi moli svećenik, da nam Gospodin udjeli strpljivošću u patnjama po uzoru muke i smrti Isusove na križu: "Svemoguć vječni Bože, koji si učinio, da za izgled poniznosti ljudskom rodu Otkupitelj naš uzme tijelo i pretrpi smrt na križu, podaj milostivo, da mi zavrijedimo inati pred očima Njegova strpljivosti i biti dionici na uskršnjku".

U Poslanici (Fil. 2, 5-11) uči sv. Pavao, kako se Isus, koji je jednak Bogu, ponizio: uzeo je oblike sluge, postao je čovjek i bio poslušan do smrti na križu. No zbog te poniznosti Bog ga je uzvatio nad nebo i u zemlju, te se svako stvorenje mora da pokloni imenu Njegovu.

Iz toga se učimo, kako i mi treba da pred Bogom budemo ponizni i da dragovaljno podnosimo patnje, te njima se, bješto. To je zakon i porekad, koji je Isus uveo u svoju crkvu i medu njene članove. Po tom zakonu i mi trećemo da besmrtnog imena pred licem Božjim.

Mjesto Evangelija čita svećenik muku Isusovu po Mateju, a zatim u skladu s pročitanom myrom moli prije klaganja zadive: "Porugu i ne volječe sreće sreće moje. Čekah, tko će sa mnom tugovati, i ne bi nikoga. Tražio sam, tko će me utješiti, i ne nadod. Dadoše mi žud za jelo: u žedi me moj na pojive octom."

Pouka. Uzlazno u jedan muk, zato ovih dana razmatraju sv. muku Isusovu. Molimo žalosnu kruniku i obavljajmo sv. Krizanti put.

Blagovijest

Procjivo je Ilijan u ruci andea. Svetlost je ispunila tih dom u Nazaretu, jer je glasnik Božji pozdravio Mariju uživšenim navještenjem radosti.

— Zdravo Marijo, milosti puna! Gospodin je s Tobom. Blagoslovljena si Ti medu ženama.

Zadražiti je čista Djevica pred moćnim glasom božanskih visina. Andeo je javljao sreću dolasku Isusova, kojega narodi očekivali, zazivljuchi spasenje.

Tada uze Maria Ilijan andeoski i sveto Materinstvo Bogu-Čovjeku.

— Evo službenice Gospodinove! — odgovorila je glasniku Taine.

— Neka mi bude po riječi Tvojoj.

I Riječ bude tijelom i zače se po Duhu Svetome.

Mačka, koju blaženom zovu sv. ljudski naraštaji, sjedinila je od toga časa svoj život sa životom Božjegom.

U Njezinu nevinu srcu sinulo je sunce, koje nikada ne zalazi.

Primila je kralja svjetla i vladara do vijeka.

Primila je Krista.

LITURGIJSKI KALENDAR

nedjelja, 21. OZUKA

CVJETNICA — Sv. Benedikt opat. Roden g. 480. u Nursiji kraj Rima. Patrijarh zapadnih redovnika, kao sv. Baziije istočnih monaha. Osnivač velerazumnog benediktinskoga reda s maticom na Monte Cassino, koji je dario mnoge svecе, pape, biskupe i učenjake. Dubrovnik velikan prvoga reda. Njegova pravila za redovnike stoljetju su knjiga odgoja za sva vremena. Svojim zajednicama dao je kao glavno pravilo: "Ništa se ne smije pretprocavati Božnjem podstu i u službi Božjoj". Zato je sav sjaj u radu na polju znanosti i umjetnosti, oko procvata duhovne i materijalne kulture bio uokvirjen i prezent liturgijskim životom. Ni jedan čovjek na zemlji nije prepravio svetog Liturgija tako mnogo i tako uživljajuši njegovašta kao on. Njemu zahvaljujuju krasnu noćnu molitvu (kompletorij) Crkve. On je osobno odgojio dvije svecе: sv. Mavra (15. I.) i sv. Placida (5. X.). Sestra mu je sv. Skelska (10. II.). Umro je oko g. 542.

ponedjeljak, 22. OZUKA

Sv. Katarina Švedska, kći velike i glasovite svecice Brigitte. Stari je još da se uđa za plemića Edgara, ali su, njezini Zarubniči i njezina majka Presveta Marija sklonili su Edgara, da je na sam dan vječnjanja s Katarinom položio zavjet vječne čistote. Kad je sa svojom majkom bila u Rimu, umro je Edgar, a kad se povratila sa svojom majkom iz Svetе zemlje, umre joj i majka sv. Britiga u Rimu, a ona je preprečila njezine sveci modi u Wadstein u Švedsku, i pošla u samostan. Umrla g. 1381.

utorak, 23. OZUKA

Sv. Viktorijan mučenik (1484). Grozno mučen od kralja Hunerha, jer nije htio pristati uz krvivojerca Arijia. Sv. Liberat, bježnik u Kartagi. Naprje su mu potopili dijelu, a zatim ubili njezinu i čenu g. 484.

srijeda, 24. ožujka

Sv. Gabrijel arkanđeo. Navijestio Utvrđenje Sna Božjega Presvetog Bogorodice. — SV. dječak Slinus iz Trienta, mučenik (g. 1475). Iz mrzne prema Isusu okrutnici su dječaku klijestima trgali meso s kosti i šilom ga probadal. Na njegovu se grobu dogodilo vječna desna.

veliki četvrtak, 25. OZUKA

Spomendan naredenja Presv. olтарškoga Sakramenta na posljednjoj veče-

ri. — Blagdan Blagovijesti, prenos se se dan 5. IV. — Sv. Hermeland, opat (†475), rođen u Francuskoj. Kao visoki činovnik otišao samostanom pod vodstvo sv. Lambretra. Najvažnijim svojim poslom smatrao je žrtvu sv. Mise, koju je uvejao služio s našdubljivim strahom počitanjem.

VELIKI PETAK, 26. OZUKA

Spomen na gorku muku i smrt načelnika Spaštelja i Otkupitelja. — Sv. Luder, biskup u Münteru. Učenik Alkuinov. Činio veliku pokoru. Jedan slijepo došao pred njegovu vrata i zavikavao: "Za ljubav Božju, sveti biskupu, povrati mi vidi!". A svetac mu odgovorio: "Po gledaj dakle za ljubav Božju" i slijepac progleda. Mnogo pomogao siromašima. Umro na Cvjetnom g. 809, kako je sam prekao. — Sv. Kastul, mučenik, za care Dilektorske. Kad su ga bijevale reči: "Evo slatkočišća, koja sam željno očekivao! Hvala Ti, Gospodine! Isuse" i svi me učinio dozvoljena, da trpm za Tvoje ime". Pošto je bio razapet, bacile ga poluživa u jamu i zaspri pješkom.

VELIKA SUBOTA, 27. OZUKA

Sv. Ivan Damascenski. Zadnji od istočnih crkvenih učitelja. Snazi godišnji vornik stare Crkve. Brzo poslije njega počinje raskol. Najglavnija je njegova zasluga, što je crkvenu nauku izložio u zaokrugljenoj ciklioni i time postao preteča veličkih školaštva. U borbi protiv kipoboraca napisao plamene obrane (apologije), koje osvijek zadivljuju. Zbog toga je postao i mučenikom. Car Lav Izaurijski Ljubo ga je potvorio kafila u Damasku, da je izdajica. Kalif mu je dobio odjesci desnu ruku, ali tu domu je bila ruka iscjeljena. Kad su se povukli u lavru (samostan) sv. Sabe kod Jerusalema, Tu je obavljao narinje poslove i pleo košare. Umro g. 6. V.

Sv. Ivan Egiptinski, pustinjak. Uzor savršene poslušnosti: po nalogu svoga učitelja godinu dana zalaževao dva puta na dan osuđeno drvo. Ova mu je poslušnost privabila izvanredne darove Božje milosti: dar proročstva, prodiranja u srcu i lečenja bolesnika. Živio u Egiptu. Umro g. 394. — Sv. Rupert, biskup u Bursom. Rodio se oko g. 550. Revno je radio na obraćenju neznačajnog u krivojerac. Na poziv vojvode Teodora poslao u Bavarsku i propovjedao evanđelje i pokratio mnogo naroda. U Salzburgu je osnovao biskupiju, sagradio samostane, škole, putove. Na Uskrs g. 623, poslije sv. Mise predao Bogu svoju svetu dušu i oprostivši se i ljebžinom riječima od braće.

Evo Ga sada među svojima za stolom...

* Večera je već pri kraju.

Lica jedanaestorice pokrila je neka sjeta, nakon što je — iz neuspjelih Učiteljevih pokusaja, da divanastog učenika odvrati od naumljengog zločina — mramor pokrila čela izisao Izdajnik u crnu noć...

Kretanje onih, koji su estali, odaju neku uznenimnost... Učitelj je uzbudjen viši od svijeta. Govori na mrahove, isprekidano. Njemu kao da se nekamo žuti — jedna ili druga kretinja slična je kretini čovjeka, koji je siguran za blizu opasnosti; vlasta se kao čovjek na rastanku, prije kojega mora obnoviti još jedan važan posao.

I eto, dok je kroz tri godine taj tanjstevni nazaretski Rabi punio stravom srca ljudi oko sebe tvoreći čudesa, koja su otkrivala u Njemu veličinu Boga, proračunom od vječeva bio je ostavio samo jedan čas, da u njemu učini svoje najveće čudo: ne samo veličinu Boga, nego i ono, što se smrtnim očima moglo vidjeti — dača Njegova čovještva. On je sada skrio i ne da ljudskom oku vidjeti istu više od jednostavnih prilika Krista i Vina.

Zašto? — Da bi mogao još više ljudi... I zato... I da bi mogao biti još više ljudjubljen.

Rektora katoličkog sveučilišta u Nimwegenu, u Holandiji, holandska je kraljica odlikovala vitezškim redom za zasluge stечene u ratu.

U VESTALIJII osnovat će se u skoro vrijeme dva katolička sveučilišta. Zaključeno je, da bi novo katoličko sveučilište u Paderbornu imalo početni radom ideju školske godine, mu da još ne bi imao sve fakultete.

Večernje vjersko sveučilište. U Parizu je otvoreno večernje vjersko sveučilište. Predavaju se vjerski predmeti, a pristup na predavanja je svakome dozvoljen. Poslije svakog predavanja slijedi rasprava, u kojoj svaki od prisutnih može sudjelovati.

Katoličko sveučilište uživaju svuda u svijetu visoki ugled i uslijed toga imaju i veliki broj studenta. Tako katoličko sveučilište u Friburgu, u Svečkoj, ima 3.108 studenata iz 34 razne države. Katoličko pak sveučilište u Linbilnu, u Poljskoj, ima ove godine 2.200 studenata.

Čuda od ljubavi

(Prvi Veliki Četvrtak)

Sumrak je. U jednoj Jerusalamskoj kući sjedi triнаest ljudi za stolom. Na postavljenim svjećnjacima titraju blijedoručni plamenovi. Stupimo bliže: Cini nam se, da su nam poznata lica Nisi. Il to oni galilejski ribari i njihovi drugovi, nerazdvojna prijateljstvo zagotonjeno učitelja iz Nazareta, koji je u same tri godine kao nekom čudesnom moći taknuo i pokrenuo srce i posljednjega stanovnika svoje domovine, tako da ni jedan nije mogao ostati ravnenodan prema Njemu — i kojemu su dvije skrnjnosti, ljubav i mirnja, spremile isto tako oprečne darove: kraljevsku krunu, kao znak prolazne časti, koju je prezreo, da bi mogao nesmetano privatiti sramotu Kriza, koja će čudom dobiti u neumru slavu, kakov Njemu dolikuje?

Nisi davnio stolni Zaprijanu ruvoj nijihovoj plasteva govor, da oni nisu od ljudi, koji su naučili provoditi dane za stolovima. I bijele ruke Učitelja iz Nazareta podržavaju još od svakodnevnih napora. Tačanstveni Lutalac hrio je za kraticu vrijeme, određeno od vječeva, običi što više mjeseta našega programstva i usretiti što više proglašenja blagom svojin pogleda i vječe riječi — blagom, kojega se ne moći naučiti i kojega ne će moći iscrpiti svih vječkih. Prašina na čestama još čuva mjesto, kuda su stupale Njegove noge; travke uz uske pušće još se brane, rosom, koja je kapala s Njegova umornog znojnog čela; usnula plava brda u sunraku snivaju o milovanju Njegovih nedavnih pogleda; thihi lahor još nosi na svojim laganim kraljevskim bojama Njegova glasa, koji je zazvonio na ovom, na onom brežuljku, i kojega je jeka još pred malo vremena opajala zelena Judejska polja...

Evo Ga sada među svojima za stolom...

* Večera je već pri kraju.

Lica jedanaestorice pokrila je neka sjeta, nakon što je — iz neuspjelih Učiteljevih pokusaja, da divanastog učenika odvrati od naumljengog zločina — mramor pokrila čela izisao Izdajnik u crnu noć...

Kretanje onih, koji su estali, odaju neku uznenimnost... Učitelj je uzbudjen viši od svijeta. Govori na mrahove, isprekidano. Njemu kao da se nekamo žuti — jedna ili druga kretinja slična je kretini čovjeka, koji je siguran za blizu opasnosti; vlasta se kao čovjek na rastanku, prije kojega mora obnoviti još jedan važan posao.

I eto, dok je kroz tri godine taj tanjstevni nazaretski Rabi punio stravom srca ljudi oko sebe tvoreći čudesa, koja su otkrivala u Njemu veličinu Boga, proračunom od vječeva bio je ostavio samo jedan čas, da u njemu učini svoje najveće čudo: ne samo veličinu Boga, nego i ono, što se smrtnim očima moglo vidjeti — dača Njegova čovještva. On je sada skrio i ne da ljudskom oku vidjeti istu više od jednostavnih prilika Krista i Vina.

Zašto? — Da bi mogao još više ljudi... I zato... I da bi mogao biti još više ljudjubljen.

Kristovo raspelo

U jednom toskanskom samostanu, prekriven je čitav zid slikom jednog od najboljih starih majstora, a prikazuje u ogromnim razmjerima Kristovo raspelo. — Mračna, tužna i jezova je ta slika: čini se kao da tri križa zasjenjuju nebo i zemlju, ispunjavajući svjeti grad. Skupinu ljudi, koji promatraju dogadjaj, skoro i ne zapažu bromatrac slike, jer je primoran svoje oči uprati samo na razapetog Spaštelja, na svete rane, iz kojih se čini kao da neprastano teče tamna krv na prokletu zemlju. — Raspel je između dva razbojnika, a zemlja se skrutila, razbojnički obraztci stala se ukočila, oblacni zastapi Jerusalim zanijemio. Uskrsnuće i spasenje je daleko, — ništa, — samo Sin Božji među razbojnima, zeleno-žuto nebo, crni oblači, — i Njegova glava, — čini se da krv teče do kraja svih dana.

To je doista slika vrijedna za razmišljanje: — Kome raspeli i iskrvavili Spašitelj nije takav pred očima, kao da fitavu ljudsku povijest sažima u jednoj jedinoj ogromnoj slici? Kome ta snažna činjenica ne ispunjava sve gledanje, avu sunca ne zamraćuje? Tko ne uzdrhe pred jezovitim prizorom raspinjanja? Tko ne shvaća, da je ovo ještito prednjačenja, temeljna zadaća

Sjećanje na † biskupa Langu

Pred 24 proljeća s ljubicama, jaglacima i macicama, koje se žure pozdraviti Josipovu, slavio je svake godine na dan 19. ožujka svog imendan blagopokojni biskup dr. Josip Lang u poniznosti i križnom ljubavi.

Sve kolatice i torte što mu ih rodaci i zahvalni štovatelji poklonile — sve je razdijeljeno — djece i onima iz kruga malog svijeta, siromašima i bijednicama, a da sam njihovice okusio nije. Na svoj imendan dočekao je čestitama i ljepje križice, malićice i male klopke. Majke Božje Lurdske Biskup Lang svakoga je tako ljepego, prijatnog, tako milo slušao, da se njegova čestitana ne bi ni stjetila, da su duši k biskupu, da mu nisu vidieli ljubičaste kapice na glavi, i križ za prsima. Prema svima bio je jednak, sve je jednako ljubav primao. A sve ono prošloće vrijede što ga je primio za svoj imendan stavio bi pred kip Majke Božje, mi za sebe nije nikada zadržao vrijede.

A danas u blizini blagdana sv. Josipa kad nema među živima biskupa Langa rado dozivamo sjećanje proslave Josipa i negrovi imendana. Nema među nama biskupa Langa, koji je znao svom snagom duše i puninom ljubavi svoj svećenički srca gnuti i zardala srca najvećih grijesnika i najokoreljih nevjernika, a svoju ljubav prema grijesnicima dokazao je ispojedjene često 8, 10 i 12 sati na dan Otišao je biskup Lang k sv. Josipu tom zaštitniku svih koji trpe i Uzor radnika, kiko ga naziva sv. Crkva u litanijsu. Svi uspravo molimo Bogu da nam biskup Langa proglaši sv. Crkva što prie blaženom, a da Bog i svetni-

Jubilej Wilhelma Schmidt-a

Poznati pisac i etnolog o. Wilhelm Schmidt proslavio je u veljači o. god. 80. godu životu P. Schmidt je sada profesor katoličkog svučilišta u Friburgu i član je Papinske Akademije znanosti. U naući poznat je po svojim djelima. Podrijetle ideje o Bogu, "Lingvistike porodice i lingvistička područja na zemlji", "Rase i narodi u preistoriji i povijesti zapada". P. Schmidt predavao je do 1938. godine na bečkom svučilištu; poslije te godine morao je medutim napustiti Beč zbog svog naiučnog stava, koji nije pogodovan njeničkom rasizmu; pa se nastanio u Švicarskoj.

Naši pokojnici

KARLO GRUČIĆ, kanonik prvostolnoga kaptola zagrebačkoga umro je 3. ožujka o. god. Tu se u Dugojresi 8. kolovoza 1882. Za svecenika je zaređen 1966. godine. Službovao je kao kapelan na više mjestu i svadbi ostao u usponsmi revnoga i dobrog svećenika. Dugo je godina bio uzornim župnikom u Martinskoj Vesi kod Siska, te je paradi svoga veoma uspješnog dušobričničkoga rada postao kanonikom prvostolnoga kaptola zagrebačkoga. Odlikovan je svijetom učinkovitim svećenickim životom i duhovnim produbljivanjem. Vodio je osobitu brigu za pomoć dušama u čistilištu. U svom je životu patio veoma mnogo. Kostobola ga je svinala i pognula njegova rame na, na kojima je junački, ustrpljivo i bez mrmlijanja sve podnosi potpuno predan u Volju Božiju. Počinavao u miru Božjem!

»BLAGOVJEŠT«

Uredništvo nas je katoličkog mjeseca »BLAGOVJEŠT« iz Beograda zamolio da javimo slijedeće:

»Blagovješt je za mjesec ožujak nije do sada izšao iz tehničkih potekloških (promjena tiskara).

Uredništvo se »Blagovješt« nuda,

da će te potekloške biti uklonjene i da će list doskorica izaci.

Iz katoličkog svijeta

DIPLOMATSKA PREDSTAVNIŠTVA KOD SV. STOLICE. Kod Sv. Stolice je akreditirano 40 ambasadora, 18 opunomoćenih ministara i izvanrednih poslanika i 7 opravnika poslova raznih država. Kako je poznato i naša država održava redovite diplomatske odnose sa Sv. Stolicom.

SV. OTAC PIJO XII. darovao je 30.000 dolara i 50.000 švica, franka, kojima će se u Svedskoj kupiti živčane namirnice za siromašno stanovništvo u Njemačkoj.

SV. OTAC PAPA je na Pepešnicu preko svoje radio postaje održao govor djeci američkih katoličkih pučkih škola. Sv. Otac je pozvao djecu, da i ove korizme povedu što uspiješnije akciju prikupljanja pomoći za siromašnu djecu čitača svijeta, a osobito za siromašnu europsku djecu. Djeca su ovaj govor slušala u svojim razredima preko postavljenih zvučnika.

POSVETA BELGIJE PREŠVETOM SRCU ISUSOVU. U Bruselu je 2. studenog o. g. izvršena svečana posveta Belgijskog Prešvetom Srcu Isusovu uz ogromno sudjelovanje naroda. Svečanom činu posvetne prisutstvovali su i visoki državni dostojanstvenici.

KATOLICI U PALESTINI. Prema zadnjim statističkim podacima živi danas u Palestini 125.000 katolika. To je jedan od mnogih razloga radi kojih je U organizaciji Ujedinjenih Naroda odabran, da Jeruzalem uživa autonomni položaj Palestine, koja se ima podjeljiti na Arapsku i Zidovsku.

SVETI KARDINALSKI KOLEGIJ.

Početkom 1948. god sv. kardinalski kolegiji se je sastojao od 61 kardinala, od kojih su bili 24 Talijani, i 37 raznih drugih narodnosti i to: 6 Francusa, 4 Amerikanaca, 3 Nijemeča, 3 Španjolaca, 2 Portugalaca, Argentine, Poljaka, Braziljanaca, a po 1 Belgijancu, Hrvatu, Englez, Kanadancu, Australijancu, Kinez, Ciljanac, Kubancu, Sirijacu i Armenacu.

KATOLICKI MUZEVI U AACHENU

prirediti će u noći na gluhu nedjelju procesiju, na kojoj će pojedinci prisjetiti darove u obliku odjeće, za one, koji su u ratu izgubili svoje domove.

KATOLICI U ISTOČNOJ NJEMAČKOJ.

U Sovjetskoj okupacionoj zoni Njemačke ima sada oko 3.300.000 katolika sa oko 1.324 svecenika. Ovo je za blizu 2.000.000 više nego što je na tom području živila katolička prije rata.

MAJKA MNOGOBROJNE DJECE ODILIKOVANA KRIZEM LEGIJE CASTI

U Francuskom gradu Doubs-u u raj Besancon-a predano je odlikovanje križa Legije časti gđi Kelly majci devetnaestero žive đice, od kojih najstariji ima 27, a najmlađi 2 godine. Najmlađem dijetetu je kučanovo na križevu nadbiskup iz Besancon-a Mgr Dubourg. Svečanosti predaje odjica sudjelovali su prestatvici gradčanskih i crkvenih vlasti.

LJEPJE POBOŽNOST U NOVOM DUHU.

U nekim krajevinama postoji običaj, da se moliti Andeo Gospodnji doda tri puta Slava Ceu. Sv. Otac Papa želi, da se taj običaj proširi po svim katoličkim krajevinama u njamjeri, da se time dade naknadna za sve teške uvrede, da se toliko množe protiv uživanja sv. Trojstva i ljubavi trilo Bičarskih Osoba.

BROJ POGINULIH POLJSKIH SVEĆENIKA.

Poljski list »Homo Deus« izvješće o teškim gubitima poljskog svećenstva za vrijeme njemačke okupacije. Bilo je internirano od strane njemačkih okupatora 697 svećenika, a ubijeno njih 270, među njima 79 isvodica, 58 franjevaca i 52 salazarjaca.

JUBILEJ LURDSKIH UKAZANJA

Ove godine se je navršilo 90. godina, otkako je u glasovitom francuskom mjestu Lurd Blaženu Djevacu, pod imenom Bezgrješnog Začetka, ukazala malenoj pastircici, danas već sveti, Bernardici Soubrui. Kroz ovih 90 godina Blažena je Djevica bezbjednim čudесnim milostima u ovom mjestu upravo obasjala svijet. Velikim svećenstvom Lod je ove godine proglašava-

Majke i svećeničko zvanje

I.

Način je Spasitelj Isus Krist boraveći na zemlji vršio trostruku službu: učiteljsku, naučavajući da naime svoju božansku nauku, svećeničku, jer je na slavu Božiju i na spas ljudi, same sebe prikazao za Žrtvu na križu, te službu pastirsку i t. j. upravlja u svojim pastirske, zajednicom svih sljedbenika.

PRILIKOM POSJEĆE predsjednika Libanonske Republike kardinalu patriarki Agagianianu održao je ovaj značajan govor, koji je ostao zapušten i u nekataličkim krugovima Libanona. Kardinal patriarka zatražio je da država pomaze Crkvu u njenoj socijalnoj misiji.

ZA UVODENJE ISPOVJEDI zaustavlja se službeni pokret evangeličke crkve u Berlinu. Ne bi se imalo ukinuti dosadašnja praksa evangeličke crkve, koja dati »oprće određenje«, nego bi osim toga bila dana mogućnost prave ispojedje pojedincu. Kako je poznato, Luther se vrlo povoljno izrazio o sv. ispojedji i nije želio da se ukine ispojedje u protestantskoj crkvi.

Protiv spekulacija. Mgr. Jaeger, biskup u Paderbornu, oštro je napisao one, koji u vrijeme bijede prikrivaju životne namirnice iz težnje za većom zaradom. Tko ima dovoljno jesti, a višak prikriva, čini u nebo vapičući grizek, priču je magar Jaeger.

WIENER SÄNGERKNABEN, bečki pjevački zbor dječaka, poznat po cijeloj svijetu, slaviti će ove godine svoju 450-godišnjicu.

U BUDIMPEŠTI imenovan je crkve i sud, koji treba da uzmje u postupak pitanje oko proglašenja blaženom biskupu Thiamheru Totha, koji je umro pred desetljećima i nadaleko je poznat kao svećušni propovjednik i pisac knjiga za mladunče. Njegove su propovijedi prevedene na više jezika.

KARDINALU FAULHABERU davao je Sv. Otac Pijo XII. papir za 160.000 katekizama. Slične darove dobit će i drugi biskupi.

IZ OPORUKE pokojnog dekanu kardinalskog zbora, kardinalu Granitu Pignatelli de Belmonte, koji je rodom iz ugledne i bogate obitelji, vidljivo je, da je visoki pokojnik umro u pravom franjevačkom siromaštu. Podupirao je 50 redova i kongregacije, kojima je bio protektor, zatim siromašne u svojim biskupijama Albano i Ostia. Da bi ublažio nevolju, nastalu za vrijeme rata, počeo je prodavati svoje zlatne biskupske križeve i prstene, a kad se prešlio u časni stranstra, i svoj namještanji. Otkupinu za njegove zadnje prednje treba predati časnim stranstrama, koje su ga njezovale za vrijeme njegove bolesti.

»ORBIS CATHOLICUS« novi je katolički mjesecnik, koji izdaju austrijski katolici. Prvi svezak ovog lista domaće viješti iz cionog listića katoličkog svećenika.

POZNATI LIJECNIK za duševne bolesti, židovski obraćenik, Raphael Simon, čije je obraćenje svojevremeno izazvalo svjetsku pažnju, ušao je nedavno u trapistički red. Simon je ujedno objavio knjigu o svom obraćenju: »Slava Tvoje naroda«.

JEDNA KORISNA povijest medicine izložila je ovdje na talijanskom jeziku od Adalberta Pazzinija. Knjiga je zanimljiva osobito zbog toga, što raspisivala o odnosu Crkve i medicine kroz vječne.

Vjerska umjetnička izložba u Pragu. U Pragu je održana izložba vjerske umjetnosti, na kojoj je sudjelovalo preko 50 čeških umjetnika. Bilo je izloženo 200 stika, kipova i ostalih umjetničkih predmeta. Izložba je izazvala veliku zanimanje češke javnosti.

Katolički športovi u Svajcarskoj imaju uredeno sve, što je potrebno, da mogu prisutstvovati sv. Misli, kada nedjeljom imaju kakve priredbe ili lažete. Sada oni rade na tome, da i njihovi drugovi protestanti mogu imati priliku, da u sličnim prilikama prisutstvujte svojem protestantskom nedjeljnjim bogoslužju.

UDRŽUJENJE KATOLICKE STAMPE osnovano je nedavno u Tokiju. Članovi su ovog udruženja katolički pisi i publicisti.

Znamenita benediktinska opatija u Beuronu ponovno je dobila natrag svo-

ovaj znameniti jubilej, pa kako je lo naglasio ludski biskup, Lurd ove godine ne očekuje veći broj hodočasnika nego ikada do sada.

PRILIKOM POSJEĆE predsjednika Libanonske Republike kardinalu patriarki Agagianianu održao je ovaj značajan govor, koji je ostao zapušten i u nekataličkim krugovima Libanona. Kardinal patriarka zatražio je da država pomaze Crkvu u njenoj socijalnoj misiji.

ZA UVODENJE ISPOVJEDI zaustavlja se službeni pokret evangeličke crkve u Berlinu. Ne bi se imalo ukinuti dosadašnja praksa evangeličke crkve, koja dati »oprće određenje«, nego bi osim toga bila dana mogućnost prave ispojedje pojedincu. Kako je poznato, Luther se vrlo povoljno izrazio o sv. ispojedji i nije želio da se ukine ispojedje u protestantskoj crkvi.

Isusa Krista koji je po vjoci Oca nebeskoga postao Velika i vječna svećenika po redu Melkizedeka, odgojio je njegova Majka, presveta Dž. Marija. Tako je Ona postala ne samo najmoćnija posrednica za milost svećenčkog zvanja nego i najuživniji uzor majčina, kada će molitvom, pobornačno i odgojno privabiti svojim djetem da budu svećenici.

S Ivanom Marijom Vianney rođen u Francuskoj g. 1786 u propriostu, ali učionju kršćanske obitelji, bio je glasoviti župnik, i stječe se kao svetac. Od šeste o djece on je bio deveti. Duša obitelji bila je pobožna mati. O njoj je kazao sam sv. Vianney kada starac i župnik u Arsu, da je bila duboko posvođena i kreplosna. Iz neznačenja se stvara pretočila pobožnost i u srce djece, na posebnu Ivana. Kad je Ivan bio ojeđen od 15 mjeseci, znaku mu je njezino rukom privabljeno rukom, i srušeno u ruke. Kad je Ivan bio ojeđen od 16 mjeseci, znaku mu je njezino rukom privabljeno rukom, i srušeno u ruke. Kad je Ivan bio 4 godine, našla ga je majka, gdje u stazi kleći izredu dvije krije, i kako se vrće moli, gledajući pred sobom na slame sličicu Majke Božje. Nije čudo, da je u takvoj obitelji dječak Ivan primio temelj, da bude ne samo edan od naiglasitijih svećenika — župnika, nego i svetac. Sv. Ivan je učinio sve za svetac.

Kad je Ivan bilo 4 godine, našla ga je majka, gdje u stazi kleći izredu dvije krije, i kako se vrće moli, gledajući pred sobom na slame sličicu Majke Božje. Nije čudo, da je u takvoj obitelji dječak Ivan primio temelj, da bude ne samo edan od naiglasitijih svećenika — župnika, nego i svetac. Sv. Ivan je učinio sve za svetac.

Kad je Ivan bilo 4 godine, našla ga je majka, gdje u stazi kleći izredu dvije krije, i kako se vrće moli, gledajući pred sobom na slame sličicu Majke Božje. Nije čudo, da je u takvoj obitelji dječak Ivan primio temelj, da bude ne samo edan od naiglasitijih svećenika — župnika, nego i svetac. Sv. Ivan je učinio sve za svetac.

Pre svećenika, Mario, usprosio na takavu mačku, koja će odgoviti Kristovu svećenicu?

ja zvona, među njima i glasovito zvono »Mater Dolores«. Zvona su bila novo blagoslovljena.

Zastupnici Židova u Beogradu posjetili su kardinala nadbiskupa van Rova u Mechelinu i tom prigodom izrčuli jednu drogačenju umjetnosti, što je za vrijeme prosluge rata neustrašivo osuđivao prot. Zidova.

Kršćanska dobrotnost. Katolici u Meksiku su osnovali posebno dobrotnorno društvo, koje je sebi postavilo za cilj, da za 10.000 gluhojnjem sagradi pristojni dom, u kojem bi gluhojnjem imali cjelekupnu opskrbu i mogućnost, da se osposobe za neko zanimanje.

Hodočasnici svete godine. U Rimu se vrše velike pripreme za jubilarne 1950. godine. Između ostalog se vrše pripreme za smicanje filma u boji, u kojem će biti prikazane svećanosti svete godine. Taj film će se zvati »Hodočasnici svete godine«.

KATOLICI ZA MIR

U Kölnu u Njemačkoj postoji društvo »Kristov Mir«, koje sprema veliko hodočasničko svećeništvu Majke Božje Utješiteljice u Kevelaer-u, da se moli za mir u svijetu.

Prije sv. Příčest za mir. U mnogim katoličkim državama će se ove godine držati prva sv. Příčest na bijelu nedjelju. Djeca će svoju prvu sv. Příčest namijeniti za mir u svijetu.